

STORTINGET

Innst. 380 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:257 S (2025–2026)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Siv Sætran, Ole Herman Sveian og Geir Pollestad om en stortingsbehandling av sentrale vilkår for klimapolitikken i skog- og arealbrukssektoren

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem en egen sak for Stortinget om valg av beregningsmetode for addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren for Norges klimamål under Parisavtalen.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Komiteen har i brev av 7. april 2026 til Klima- og miljødepartementet ved statsråd Andreas Bjelland Eriksen bedt om en vurdering av forslaget. Statsrådets uttalelse følger av vedlagte brev av 16. april 2026.

Komiteen inviterte til skriftlig høring i saken og mottok tre høringsinnspill innen høringsfristen.

Sakens dokumenter, inkludert høringsinnspill, er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Anne Hagenborg, lederen Mani Hussaini, Linda Monsen Merkesdal, Torbjørn Vereide og Solveig Vik, fra Fremskrittspartiet, Kristoffer Sivertsen, Rikard Spets, Morten Stordalen og Tor Mikkel Wara, fra Høyre, Kari Sofie Bjørnsen og Aleksander Stokkebø, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken, fra Senterpartiet, Ole Herman Sveian, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Miljøpartiet De Grønne, Frøya Skjold Sjursæther, og fra Venstre, Grunde Almeland, viser til Representantforslag 257 S (2025–2026) om en stortingsbehandling av sentrale vilkår for klimapolitikken i skog- og arealbrukssektoren.

Videre viser komiteen til svarbrev fra statsråd Andreas Bjelland Eriksen i Klima- og miljødepartementet av 16. april til energi- og miljøkomiteen, som ligger vedlagt denne innstillingen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet, viser til at Norge har forpliktet seg til betydelige utslippskutt under Parisavtalen, hvor addisjonelle opptak og utslipp fra skog- og arealbrukssektoren skal inngå.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet viser til at forslagsstillerne fremholder at beregningsmetoden for dette ikke er avklart, og at Stortinget dermed har vedtatt klimamål uten kjennskap til sentrale forutsetninger.

Disse medlemmer viser til at valg av beregningsmetode vil ha betydning for måloppnåelse, politiske prioriteringer og økonomiske konsekvenser som påvirker både arealbruk, næringsaktivitet og andre samfunns mål. Forslagsstillerne mener spørsmålet anses som politisk, og at dette derfor må behandles av Stortinget.

Disse medlemmer viser til at Norges klimamål under Parisavtalen innebærer minst 55 pst. utslippskutt innen 2030 og 70–75 pst. innen 2035 (fra 1990-nivå). Forpliktelsen åpner for at kun addisjonelle opptak og utslipp fra skog- og arealbrukssektoren – altså effekter av ny politikk – skal telle, men beregningsmetoden er fortsatt ikke avklart eller meldt inn til FN.

Disse medlemmer påpeker at til tross for tidligere varsler, la regjeringen frem Prop. 129 L (2024–2025) uten å avklare beregningsmetodikken. Stortinget behandlet dermed klimamålet uten sentrale forutsetninger, og klimamålet for 2035 ble senere meldt inn uten ytterligere avklaringer.

Disse medlemmer mener at valg av beregningsmetode vil være avgjørende. Beregningsmetoden påvirker hvilke tiltak som teller, hvordan effekter måles, referanseverdier fastsettes og hvilke insentiver som skapes. Disse medlemmer mener at dette vil få store konsekvenser for måloppnåelse, politikktutforming, kostnader og prioriteringer – både i skog- og arealbruk og i øvrig samfunnsutvikling.

Disse medlemmer mener vider at siden dette er politiske avveininger med betydelige konsekvenser, og Norge har handlingsrom innenfor avtalen, bør beregningsmetoden behandles av Stortinget. Disse medlemmer mener derfor at regjeringen bør legge frem en egen sak for Stortinget med alternative modeller og tydelige konsekvensvurderinger, også i et langsiktig perspektiv.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem en egen sak for Stortinget om valg av beregningsmetode for addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren for Norges klimamål under Parisavtalen.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til at Norge har ambisiøse klimamål under Parisavtalen, der addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren inngår. Disse medlemmer er enige i at det er viktig å avklare metode for beregning av slike opptak og utslipp, og viser til at regjeringen arbeider med dette. Samtidig vil disse medlemmer understreke at valg av metode må sikre tilstrekkelig faglig kvalitet, redusere usikkerhet og oppfylle kravene til klarhet og transparens i Parisavtalen.

Disse medlemmer viser til at skog- og arealbrukssektoren har særskilte egenskaper, med betydelig naturlig variasjon og langsiktige effekter, noe som tilsier

at det er nødvendig med grundige vurderinger før metode fastsettes. Disse medlemmer legger videre vekt på at det er virkemiddelbruken som i hovedsak driver utslippskutt og økt opptak, og at regjeringen allerede har varslet arbeid med egne mål og langsiktige strategier for sektoren.

På denne bakgrunn mener disse medlemmer at det ikke er behov for en egen sak til Stortinget om beregningsmetoden på nåværende tidspunkt, og viser til at Stortinget tidligere har behandlet klimamålet for 2035 uten å etterspørre en slik avklaring. Disse medlemmer mener at regjeringens pågående arbeid med metodeutvikling og videre oppfølging av skog- og arealbrukssektoren gir et godt grunnlag for videre politikktutforming.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Venstre viser til at Norge gjennom Parisavtalen har forpliktet seg til å bidra til å begrense global oppvarming til 1,5 grader, blant annet gjennom å melde inn nasjonalt fastsatte bidrag med høyest mulig ambisjon og med klare krav til transparens og etterprøvbarehet.

Disse medlemmer mener at det er avgjørende for tilliten til norsk klimapolitikk, både nasjonalt og internasjonalt, at beregninger av utslipp og opptak bygger på robuste, konsistente og vitenskapelig funderte metoder. Valg av beregningsmetode for skog- og arealbrukssektoren må ta utgangspunkt i beste tilgjengelige faglige kunnskap og internasjonale standarder, og sikre sammenlignbarhet med andre land. Disse medlemmer mener det ikke er hensiktsmessig å be regjeringen legge frem dette som en sak for Stortinget.

Komiteens medlemmer fra Høyre deler forslagsstillerens syn om at skog- og arealbrukssektoren spiller en viktig rolle i klimapolitikken. Disse medlemmer mener også at det snarest mulig bør avklares hva slags tiltak som vil gi uttelling som addisjonelle opptak i skog. Skog og andre økosystemer er viktige karbonlagre og en del av klimaløsningen.

Disse medlemmer viser til at Høyre under behandlingen av Klimameldingen, Innst. 520 S (2024–2025), jf. Meld. St. 25 (2024–2025), fremmet et forslag om utslipp fra skog- og arealbruk som fikk flertall, jf. Vedtak 980 (2024–2025):

«Stortinget ber regjeringen raskt avklare hva slags tiltak som vil gi uttelling som addisjonelle opptak i skog, samordnet med eventuelle karbonkreditter fra skog, og lage en handlingsplan og mål for økt karbonlagring i skog frem mot 2100.»

Disse medlemmer mener regjeringen bør følge opp dette vedtaket raskest mulig.

Komiteens medlem fra Senterpartiet viser til at forslaget som behandles kun tar stilling til om

Stortinget skal få til behandling en sak om metoden for beregning av addisjonelle opptak og utslipp i skog- og arealbrukssektoren. Det tas her ikke stilling noen av de mange ulike avveiningene som må gjøres i valg av beregningsmetode, og som det må forventes å råde politisk uenighet om. Dette medlem understreker at dersom forslaget ikke vedtas vil regjeringen stå fritt til selv å fastslå en beregningsmetode og binde Norge til denne uten en grundig politisk behandling i Stortinget.

Dette medlem påpeker videre at det vil være et mer begrenset handlingsrom for å senere gjøre større endringer i beregningsmetoden. Dette følger av at partene i Parisavtalen ikke tillates å gjøre endringer i sine nasjonalt fastsatte bidrag som nedjusterer ambisjonsnivået i allerede innmeldte målsettinger, jf. Parisavtalens artikkel 4 (3). Dersom Stortinget senere skulle ønske å endre beregningsmetoden kan dette dermed være i strid med Parisavtalen, avhengig av endringene som foreslås. Dette medlem vil også påpeke at Parisavtalen er en dynamisk avtale. Partene i avtalen skal hvert femte år revidere sine nasjonalt fastsatte bidrag, og beregningsmetoden som fastsettes vil sette en presedens også for kommende forpliktelser etter 2035. Valg av beregningsmetode, og avveiningene som herunder skal gjøres, bør derfor etter dette medlems syn, vurderes i lys av en tidshorisont også utover dagens forpliktelser for 2030 og 2035.

Dette medlem viser til statsrådets svarbrev til denne saken, datert 16. april 2026, der statsråden skriver følgende:

«Stortingsflertallet valgte altså å behandle regjeringens forslag til nytt klimamål for 2035 uten å etterspørre en nærmere beskrivelse av hva som skal regnes som addisjonelle utslipp og opptak. Jeg ser ikke hvorfor dette skulle være mer aktuelt å presentere som en sak for Stortinget nå.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet stiller seg svært undrenede til hvilke nærmere beskrivelser av addisjonelle opptak og utslipp statsråden hadde tilgjengelig ved behandlingen av klimamålet for 2035, men som regjeringen valgte å ikke legge frem for Stortinget, da verken i regjeringens klimamelding eller tilhørende lovproposisjon. Disse medlemmer minner om at regjeringen i sitt høringsnotat om Norges klimamål for 2035, sendt 1. september 2024, varslet at Stortinget skulle få behandle beregningsmetoden sammen med lovproposisjonen. Dette ble ikke overholdt av regjeringen på bakgrunn av at beregningsmetoden på daværende tidspunkt ikke var avklart.

Disse medlemmer vil videre påpeke det åpenbare faktum at regjeringens arbeid med beregningsmetoden for addisjonelle opptak og utslipp fortsatt ikke er ferdigstilt. Det ville dermed ikke vært mulig for Stortinget å ta stilling til en beregningsmetodikk før COP30 og partenes frister for innmelding av nytt klimamål. Disse medlemmer mener at regjeringen selv må bære ansvaret for at klimamålet for 2035 og beregningsmetoden ikke fikk en helhetlig behandling. Videre mener disse medlemmer at manglende helhetlig behandling i forbindelse med Prop. 129 L (2024–2025) ikke kan benyttes som argument av regjeringen for at Stortinget nå ikke skal få behandle beregningsmetoden separat.

Komiteens medlem fra Senterpartiet har forståelse for at regjeringen har hatt behov for mer tid til å grundig utrede og vurdere en beregningsmetodikk. Som påpekt er saken svært omfattende, med krevende vurderinger og avveininger mellom ulike samfunnshensyn. Dette medlem mener dette igjen understreker hvorfor Stortinget må få metoden for beregning av addisjonelle opptak og utslipp til behandling som egen sak.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen legge frem en egen sak for Stortinget om valg av beregningsmetode for addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren for Norges klimamål under Parisavtalen.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Miljøpartiet De Grønne og Venstre.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:257 S (2025–2026) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Siv Sætran, Ole Herman Sveian og Geir Pollestad om en stortingsbehandling av sentrale vilkår for klimapolitikken i skog- og arealbrukssektoren – vedtas ikke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 26. mai 2026

Mani Hussaini

leder

Rikard Spets

ordfører

Statsråden

Stortinget, Energi- og miljøkomiteen
Postboks 1700 Sentrum
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

26/1327-

16. april 2026

Vurdering av Dokument 8:257 S (2025-2026) om en stortingsbehandling av sentrale vilkår for klimapolitikken i skog- og arealbrukssektoren

Jeg viser til dokument 8:257 S (2025-2026) Representantforslag fra representantene Siv Sætran, Ole Herman Sveian og Geir Pollestad om en stortingsbehandling av sentrale vilkår for klimapolitikken i skog- og arealbrukssektoren, som ligger til behandling i energi- og miljøkomiteen. Forslaget lyder:

«Stortinget ber regjeringen legge frem en egen sak for Stortinget om valg av beregningsmetode for addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren for Norges klimamål under Parisavtalen.»

Bakgrunn

Norge har meldt inn et mål under Parisavtalen for 2030 som sier at vi skal kutte utslippene våre med minst 55% sammenlignet med utslippsnivået i 1990. I innmeldingen til FN er det spesifisert at kun addisjonelle utslipp og opptak fra skog- og arealbrukssektoren skal regnes inn mot måloppnåelsen. Det er imidlertid ikke nærmere spesifisert hvilke utslipp og opptak som kan regnes som addisjonelle.

Da regjeringen la frem et forslag til nytt klimamål for 2035 om å kutte utslippene med minst 70-75 % sammenlignet med 1990, foreslo den å videreføre den samme tilnærmingen for skog- og arealbrukssektoren, jf. Prop. 129 L s. 20. Proposisjonen viste til at metoden for å beregne addisjonelle utslipp og opptak ikke var avklart, men skulle avklares raskt

Bakgrunnen for at regjeringen foreslo å kun regne med addisjonelle utslipp og opptak, var blant annet at skogens karbonopptak varierer betydelig over tid som følge av naturlige

forhold og metodiske endringer i klimagassregnskapet. Disse svingningene gjør det vanskelig å forutsi utviklingen framover og innebærer stor usikkerhet som i liten grad kan styres politisk. Samtidig har Norge en langt større andel skog enn for eksempel EU, noe som gjør at denne usikkerheten ville fått mye større betydning for Norges klimamål dersom hele nettoopptaket hadde vært inkludert i måloppnåelsen. Denne usikkerheten mente regjeringen det var uheldig å ta med inn i bokføringen mot Norges klimamål.

Nærmere vurdering av forslaget

Innledningsvis deler jeg representantenes vurdering av at det er viktig å avklare den konkrete metoden for å beregne addisjonelle utslipp og opptak så raskt som mulig. Dette jobber vi med. Som representantene peker på er viktig at metoden gir incentiver til tiltak som øker opptak og reduserer utslipp. Mange klimatiltak i forvaltet skog vil imidlertid ha begrenset klimaeffekt frem mot 2030 og 2035, men potensialet på lengre sikt kan være betydelig. I tillegg er det viktig at metoden minimerer usikkerheten og tilfredsstiller Parisavtalens krav til klarhet og transparens.

Representantene legger til grunn at «vurderingene og avklaringene som gjøres, vil være svært utslagsgivende for incentivene forpliktelsene vil skape». Her ønsker jeg å trekke frem at regjeringen i Klimameldingen (Meld. St. 25 (2024-2025)) varslet at vi også ønsker å utrede egne mål for skog- og arealbrukssektoren, som ikke vil meldes inn under Parisavtalen: Ett mål for reduserte utslipp fra irreversible arealbruksendringer, og et langsiktig klimamål for forvaltet skog. Det pågår utredninger av dette som etter planen skal ferdigstilles høsten 2026. For øvrig mener jeg at det først og fremst er *virkemidler* som påvirker incentiver. Eventuelle nye virkemidler overfor skog- og arealbrukssektoren behandles på ordinær måte.

Selv om skog- og arealbruk behandles som én sektor i klimagassregnskapet, er det noen viktige forskjeller innad i sektoren som kan tilsi forskjellig tilnærming. Irreversible arealbruksendringer, slik som nedbygging av natur, har store likheter med fossile utslipp, siden naturlige karbonlagre, særlig i jord, myr og annen våtmark, kan ha bygget seg opp over flere tusen år. Dette er fundamentalt forskjellig fra utslipp og opptak fra forvaltet skog som hogges og deretter plantes på ny og vokser opp igjen. Det er også behov for et mer langsiktig perspektiv for klimatiltak i forvaltet skog, siden skogen vokser sakte ved våre nordlige breddegrader.

Norge har en grad av frihet i å fastsette hva som skal regnes som addisjonelle utslipp og opptak under Parisavtalen, men vi er bundet av systemet i Parisavtalen, som blant annet bygger på nasjonale økonomidekkende mål som gjerne settes ti år før målåret. Det er få klimatiltak i forvaltet skog som kan gi særlig effekt ed en slik tidsramme, uansett hvordan vi innretter metoden for å beregne addisjonelle utslipp og opptak. Ved arbeidet med egne mål for reduserte utslipp fra irreversible arealbruksendringer og et langsiktig klimamål for forvaltet skog har vi større frihet til å innrette målene slik vi ønsker, for å ta hensyn til de unike trekkene i skog- og arealbrukssektoren i Norge og skape riktige incentiver.

Jeg vil avslutningsvis trekke frem at Senterpartiet og Fremskrittspartiet fremmet et svært likt forslag som dette representantforslaget ved behandlingen av klimamålet for 2035, jf. Innst. 519 L (2024-2025) s. 5. Forslaget fikk ikke flertall. Stortingsflertallet valgte altså å behandle regjeringens forslag til nytt klimamål for 2035 uten å etterspørre en nærmere beskrivelse av hva som skal regnes som addisjonelle utslipp og opptak. Jeg ser ikke hvorfor dette skulle være mer aktuelt å presentere som en sak for Stortinget nå.

Med hilsen

Andreas Bjelland Eriksen

